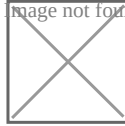

Ταπεινός είναι αυτός που χαίρεται όταν τον περιφρονούν

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Image not found or type unknown

Από το Ευεργετινό

Κάποιος Κωνσταντίνος, άνθρωπος πάρα πολύ ευλαβής, κατοικούσε στην πόλη Αγκώνα της Ιταλίας και υπηρετούσε στο ναό του αγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Κάποτε που τελείωσε το λάδι και επειδή δεν είχε με τι να ανάψει τα κανδήλια, τα γέμισε με νερό, έβαλε το συνηθισμένο φυτίλι στο καθένα απ' αυτά και τα άναψε σαν να είχαν λάδι. Αυτός λοιπόν ο άνθρωπος, ενώ έκανε τέτοια θαύματα, ακούστε τι ταπείνωση είχε.

Επειδή η φήμη του είχε διαδοθεί σε όλες τις γύρω περιοχές από πολλά θαύματα που έκανε μέσω αυτού ο Άγιος Θεός, πήγαιναν πολλοί για να τον δουν και να πάρουν κάτι από τη Χάρη που είχε η παρουσία του. Κάποια φορά πήγε και ένας γεωργός από μέρος μακρινό για να τον δει. Έτυχε ο Άγιος να είναι ανεβασμένος πάνω σ' ένα σκαμνί ξύλινο και να ετοιμάζει τα κανδήλια για να τα ανάψει. Ήταν μάλιστα πολύ κοντός στο ανάστημα, με αδύνατο σώμα και άσχημο πρόσωπο.

Ο γεωργός λοιπόν ζητούσε επίμονα να του δείξουν ποιός είναι ο ευλαβέστατος άνθρωπος Κωνσταντίνος. Οι παρευρισκόμενοι του έδειξαν τον άνθρωπο εκείνον που ήταν πάνω στο σκαμνί.

Ο γεωργός τότε, επειδή έκρινε την αγιότητα του ανθρώπου από την κατασκευή του σώματος, μόλις τον είδε τόσο κοντό και αδύνατο, σκέφθηκε μήπως δεν είναι αυτός για τον οποίο είχε ακούσει ότι κάνει θαύματα και είναι μεγάλος και σπουδαίος.

Όταν όμως έμαθε από τους παρευρισκομένους ότι αυτός πραγματικά είναι ο ευλαβής Κωνσταντίνος, τον σιχάθηκε από το σχήμα και τη σωματική του κατασκευή και είπε ειρωνικά: Εγώ περίμενα να δω άνθρωπο. Αυτός όμως δεν έχει καμιά ομοιότητα με άνθρωπο.

Μόλις άκουσε τα λόγια αυτά ο άνθρωπος αυτός του Θεού, άφησε τα κονδύλια, έτρεξε γρήγορα, τον αγκάλιασε και του είπε:

– Αδελφέ, σου χρωστώ μεγάλη χάρη. Μόνο εσύ έχεις ανοικτά τα μάτια σου.

Μόνο εσύ κατάλαβες ποιός πραγματικά είμαι!

Πηγή: pisoapothnkoyrtina.blogspot.gr